

6. gr.

Brot gegn ákvæðum reglugerðar þessarar varða sektum frá 2500—25 000 krónum.

7. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 25. gr. laga nr. 33/1966. Öðlast hún þegar gildi og gildir til 1. júlí 1970 og birtist hér með til leiðbeiningar öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Menntamálaráðuneytið, 5. maí 1969.

Gylfi Þ. Gíslason.

Birgir Thorlacius.

12. maí 1969.

Nr. 48.

AUGLÝSING

um bann við sölu lyfs.

Samkvæmt heimild í 3. gr. b-lið lyfsörlulaga nr. 30 29. apríl 1963, og að fengnum tillögum landlæknis, er hér með frá og með 1. júní 1969 bönnuð hvers konar sala og afhending á lyfinu Phenmetralinum NFN og samsetningum þess.

Birtist þetta hér með til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 12. maí 1969.

F. h. r.

Baldur Möller.

Jón Thors.

16. maí 1969.

Nr. 49.

REGLUGERÐ

**um breyting á reglugerð um búnað og rekstur lyfjabúða
nr. 151 22. marz 1968.**

1. gr.

Aftan við 22. gr. reglugerðarinnar komi nýr liður, er verði k-liður svo hljóðandi:
k. Lyfsala er heimilt að selja öðrum lyfsala lyf og lyfjaefni, ef um er að ræða takmarkað magn tiltekinna lyfja eða efna, þegar sérstaklega stendur á, t. d. svo að afgreiða megi lyfseðil.

2. gr.

23. gr., a-liður orðist svo:

Hreinsuð eða hrein lyfjailát skulu geymd þannig, að þau óhreinkist ekki. Glös og önnur ilát skulu þurrkuð að þvotti loknum og síðan geymd í rykþéttum geymslum. Óheimilt er að nota undir lyf ilát frá neytendum, önnur en glerilát lyfjabúða, lyfjagerða og lyfjaheildsala, og skal þá hreinsa og sæfa ílátin, áður en notuð eru,

enda brjóti slík endurnotkun ekki í bág við önnur gildandi fyrirmæli. Í slíkum tilvikum skal ævinlega láta ný lok á ílátin.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 30. gr. lyfsölulaga nr. 30 29. apríl 1963, öðlast gildi 1. júní 1969.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 16. maí 1969.

F. h. r.

Baldur Möller.

Jón Thors.

Nr. 50.

16. maí 1969.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð um gerð lyfseðla og afgreiðslu lyfja
nr. 30 16. maí 1966.

1. gr.

2. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Óheimilt er að ávísa með lyfseðli (eða annarri læknisávísun) efnunum, sem ætluð eru til iðnaðar eða annarra verklegra nota. Um útlát eiturefna fer samkvæmt lögum um eiturefni og hættuleg efni nr. 85 30. desember 1968.

2. gr.

Í stað eftirfarandi setningar í 3. gr. f-lið reglugerðarinnar: „Hljóði lyfseðill á nautnalyf, sbr. 6. gr., skal hlutaðeigandi framvísa nafnskirteini við afhendingu lyfsins og nafnnúmerið ritað á lyfseðilinn“, komi ný setning svo hljóðandi: Hljóði lyfseðill á eftirritunarskylt lyf, sbr. 6. gr., skal hlutaðeigandi, við afhendingu lyfsins framvísa nafnskirteini eða öðrum gögnum, er óvæfengjanlega sýna nafnnúmer hans, og skal nafnnúmerið ritað á lyfseðilinn.

3. gr.

Aftan við 4. gr. c-lið komi eftirfarandi setning:

Eftirrit símalyfseðla skal varðveita í lyfjabúðum í eitt ár frá ritun þeirra. Að þeim tíma liðnum skal brenna þau eða eyðileggja á tryggilegan hátt.

4. gr.

4. gr. d-liður orðist svo:

Símalyfseðilseyðublað má einungis nota til þess að rita lyfseðil, sem lesinn hefur verið í síma.

5. gr.

5. gr. c-liður orðist svo:

Fyrirspurnir varðandi vafatriði við afgreiðslu lyfja samkvæmt lyfseðli skulu gerðar af lyfsala eða lyfjafræðingi (aðstoðarlyfjafræðingi). Allar breytingar eða leiðréttingar, sem gerðar eru á lyfseðli í samráði við útgefanda, skulu ritaðar greinilega á lyfseðilinn. Í slíkum tilvikum skal og sá, er fyrirspurn gerir, merkja lyfseðilinn dagsetningu og fangamerki sínu.